

АТОМНИК України

№49 (471) 3 грудня 2009 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ

ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ЯДЕРНА ГАЛУЗЬ: ЗАЛУЧЕННЯ І ПІДГОТОВКА РОБІТНИЧИХ КАДРІВ

ЗАЭС — школа трудових ресурсів

Запорожская АЭС растит рабочую смену самостоятельно — в лабораториях учебно-тренировочного комплекса успешно проводится обучение и переподготовка персонала.

В УТК ЗАЭС, расположенном на территории города (который многие по старой памяти называют мастерскими атомной электростанции), сегодня работает семь лабораторий, созданных специально для того, чтобы проводить обучение персонала и повышать квалификацию тех, кто уже работает в цехах ЗАЭС. (Окончание на 3-й стр.)

ВЛАДА І АТОМПРОФСПІЛКА: СПІВПРАЦЯ ТА ПРИЙНЯТТЯ ПРАВИЛЬНОГО РІШЕННЯ

Міністру палива та енергетики України
Продану Ю.В.
Шановний Юрію Васильовичу!

Профспілковий комітет, який представляє семитисячний колектив Державного підприємства «Східний гірничо-збагачувальний комбінат» з глибоким задоволенням сприйняв Ваше рішення щодо повернення до складу комбінату Новокосятинської шахти. Протягом 4 років трудовий колектив звертався до органів державної та виконавчої влади всіх рівнів зі зверненнями, в яких обґрунтовував необхідність, в інтересах держави та її енергетичної безпеки, існування цілісного урановидобувного і переробного комплексу у складі єдиного державного підприємства.

Своє майбутнє колектив ДП «СхідГЗК» об'єктивно пов'язує з уведенням у експлуатацію Новокосятинської шахти на базі Новокосятинського родовища уранових руд. Більше десяти років керівництво нашого підприємства робило все можливе для збереження колективу шахти та частини вже збудованих виробничих потужностей. Разом з Атомпрофспілкою постійно ініціювали звернення до керівництва галузі, Кабінету Міністрів України про фінансування будови Новокосятинської шахти. Оптиміальне поєднання видобутку урану на новому Новокосятинському родовищі і відпрацювання залишків запасів на двох діючих шахтах — є підґрунтям для більш ефективної роботи комбінату. Тільки у такому разі можливо максимально ефективно вико-

ристати інтелектуальний та виробничий потенціал підприємства, що має більш ніж 50-річний досвід з видобутку та переробки уранової сировини, а його працівники, особливо молоді, отримують гарантію майбутнього працевлаштування.

До того ж, при спільній праці у складі одного підприємства, ціна кінцевого продукту — концентрату природного урану, буде значно дешевша. А це, в свою чергу, є запорукою ефективної праці підприємства та покращення соціально-економічного стану його працівників. Як представники профспілки ми хочемо відзначити те, що механізмом повернення Новокосятинської шахти до складу ДП «СхідГЗК» передбачено дотримання соціально-трудова прав та гарантій працівників ДП «Дирекція...» у повній відповідності до вимог трудового законодавства та Галузевої угоди.

Особливе задоволення викликає те, що Ваше рішення базується на державницькій позиції та направлено на підвищення ефективності використання бюджетних коштів, прискорення будівництва шахти і буде служити на користь усіх мешканців регіонів видобування та переробки уранової сировини.

З повагою та надією на подальшу співпрацю

Голова профкому Смолінської шахти
Голова профкому Інгульської шахти
Голова профкому ДП «СхідГЗК»

М.І. Кавун
А.А. Кулінка
Б.М. Філіппов

2.12.2009 року

СОЦІАЛЬНА ЕКОЛОГІЯ СМОЛІНСЬКОЇ ШАХТИ

Уран у злагоді з довкіллям

завдяки винаходу українських гірників видобування радіоактивного металу практично не шкодить природі

Нещодавно представники ЗМІ мали можливість ознайомитися з новим винаходом спеціалістів ДП «Східний гірничо-збагачувальний комбінат», запровадженого у практику смолінськими гірниками-ураниками. З ним директор шахти Віктор КОВАЛЕНКО (на знімку) пов'язує багато сподівань, адже інновація допоможе і «соціалку» покращити, і довкілля зберегти.

БЕЗВІДХОДНЕ ВИРОБНИЦТВО
За 35 років від початку видобутку урану гірники змогли пройти не лише

більше 250 кілометрів гірничих виробіток у товщі Українського кристалічного щита, а й «увіковічнити» результати своєї героїчної праці у вигляді відвалу позабалансових руд заввишки понад 30 метрів, який зайняв 80 тисяч квадратних метрів родючої землі. Директор Смолінської шахти, депутат обласної ради Віктор Коваленко визнає, що вплив відвалів на довкілля досить-таки відчутний. Саме тому він доклав усіх зусиль, аби його мінімізувати.

Про можливість переробки відходів уперше замислилися фахівці ДП «СхідГЗК» у 2005 році, хоча багато хто вважав можливість ліквідації відвалів і перспективу видобутку руди безвідвальним способом утопією. Але, як то кажуть, — очі бояться, а руки роблять. І зробили, тобто винайшли сепаратор, який за принципом глибокої радіометричної сепарації дозволяє практично повністю «відстрілювати» шматки руди з промисловим вмістом урану. З часом сепаратори удосконаливали і тепер рудосортувальний комплекс не що інше, як справжня збагачувальна фабрика, яка за рік переробляє 600 тисяч тонн відвалів. Таким чином, за півтора року перероблено майже пів-

тора мільйона тонн відвалів, від чого висота гори зменшується просто на очах. Віктор Коваленко каже, що не розраховували на такі високі темпи, але винахід (а саме такий статус має розробка комбінатівських фахівців) постійно удосконалювали, і тепер ним зацікавилися представники провідних урановидобувних країн. Між іншим, кошти на розробку комплексу, який отримав назву «Алтай», виділяв сам комбінат, а за кілька років це обійшлося у більш як 25 мільйонів гривень. Та головне, каже Віктор Коваленко, що є результат. За його словами, цього року комплекс дав можливість видобути таку кількість корисної руди, з якої на гідрометалургійному заводі у Жовтих Водах отримали 200 тонн власне уранового концентрату. Окрім того, в результаті переробки відвалу виходить «чистий» будівельний матеріал, який можна використовувати хоча б і на будівництві доріг, а також матеріал, який повернеться в шахту у вигляді суміші для бетонування порожнин. Фактично колектив шахти не лише отримує додатковий метал, а й за власний кошт рекультивує величезну ділянку степу.

(Закінчення на 2-й стр.)

«АТОМНИК УКРАЇНИ»: ПРЯМИЙ ЗВ'ЯЗОК

Двери открывают тому, кто стучится в них. Мы пытаемся достучаться хотя бы до кого-нибудь.

Услышьте нас!

В самом молодом и прекрасном городе Украины — Славутиче, как везде, декларируется и все делается ради будущего. А значит, и ради детей. Для этого есть условия. Наши дети учатся в Детской школе искусства (ДШИ) на трехгодичном театральном курсе, который ведет Татьяна Петровна Криворучко. Трудно переоценить результаты развития творческих способностей и общее влияние занятий на детей. Нас, как родителей (большинство из них члены Атомпрофсоюза. — Прим. ред. «АУ»), очень радует, что повысилась успеваемость в общеобразовательной школе, ребята учатся правильно и красиво разговаривать, общаются со сверстниками и взрослыми.

Но, к сожалению, не обошлось без проблем. И, к еще большему сожалению, руководство школы приняло решать эти проблемы не в пользу детей, а совсем наоборот. В начале учебного года мы узнали, что Криворучко Т.П. были почти втрое сокращены часы преподавания. Полностью исключен предмет «Постановка спектаклей» (это на театральном отделении!). И хотя оплата за обучение в ДШИ в этом году повысилась, театральные курсы, со слов начальства, имеют статус кружка. Урок сценической речи сократили с 45 минут до половины, репетиционные часы убраны...

Мы решили бороться за наших детей! Обращались к директору школы, начальнику городского отдела культуры и туризма, к городскому голове, к депутатам горсовета. Неоднократно встречались со всеми в различных инстанциях и форматах.

В результате:

— Директор ДШИ заявила, что решила закрыть театральное отделение под руководством Криворучко Т.П. (Это было бы целесообразно, если бы не было желающих учиться у данного преподавателя).

— Председатель профкома сказала, что Криворучко не имеет нужного образования и не может преподавать в ДШИ (у преподавателя два высших образования, в том числе профильное).

— Начальник ГорОНО заочно предложил Татьяне Петровне самой уйти из школы и создать частную студию.

— Городской голова заверил, что хотя он все делает только ради детей, все равно принимает сторону директора школы...

Фактически: человека решили «съесть».

Очевидно, считая всех родителей то ли юридически безграмотными, то ли не способными понять смысла статей Кодекса о труде, нас пытаются убедить, что совместитель не имеет права преподавать более девяти часов в неделю. В то же время, на остальных совместителей ДШИ, судя по расписанию занятий в школе, это не распространяется. И как же остальные педагоги (не совместители), имеющие нагрузку в 40 часов? Многие преподают тоже на трехгодичных отделениях, там, оказывается — «рентабельные» учебные часы...

По сей день — учебные часы и предметы не возвращены, на педагога оказывается постоянное «психологическое давление», нам (родителям) периодически звонят и предлагают отказаться от желания учиться у этого педагога.

Что же это за человек такой, может, действительно, пусть уберут по-тихому, раз не могут сломать, чтоб сама ушла (не первый год часы сокращают и выжидают из кабинета). Не будет человека, и проблемы сами рассосутся?

Криворучко Татьяна Петровна работает в городском отделе культуры. Преподавала в областных школах искусств и театральном колледже (Россия). Неоднократно проходила курсы повышения квалификации и имеет отличные преподавательские аттестации. В 1989 году создала первый в городе театральные коллектив, которым и руководит в настоящее время. За эти годы поставила множество спектаклей и концертных программ. Коллектив любим славутчанами, которые с нетерпением ждут новых выступлений. 28 сентября 2009 года в рамках Международного академического рейтинга популярности «Золотая фортуна» награждена Почетным знаком «Трудовая слава» за творческую, преподавательскую и благотворительную деятельность. В городском Реабилитационном центре для детей с ограниченными возможностями, как волонтер, занимается с большими детьми, потому что верит — театр лечит души людей! Ее ученики из ДШИ занимают призовые места в различных фестивалях и конкурсах, награждены грамотами, дипломами на городских, областных, всеукраинских конкурсах; часто выступают в составе взрослого театрального коллектива.

(Окончание на 2-й стр.)

ПРОФЕСІОНАЛЬНА РОБОТА СПІЛЧАН: ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я

Доктор ШИПОВИЧ — о работе, коллективе и финансовом парадоксе

Необходимость создания пульмонологического отделения в специализированной медико-санитарной части №1 города Энергодара возникла еще в 1990 году. Заболевания органов дыхания, а это ОРЗ, острые и хронические бронхиты, пневмония, астма и прочие, занимали уже тогда четвертое место в мире по смертности среди населения, а по первичной нетрудоспособности, по выдаче больничных листов вышли на первое место.

У истоков создания пульмонологического отделения в городе атомщиков стоял нынешний его заведующий кандидат медицинских наук Олег Шипович, который после окончания Запорожского медицинского института был направлен в энергодарскую СМСЧ в интернатуру с последующим трудоустройством. Олег Карлович вспоминает, как еще до окончания учебного заведения к ним приехал бывший начальник медсанчасти Виктор Алексеевич

Баранов и отобрал с их курса десять студентов, в основном активистов, отличников (сам Олег Шипович был комсоргом курса) для работы в медучреждении строящейся столицы атомной энергетики Украины. Будущий молодой доктор уже был женат, подрастала маленькая дочь, поэтому волновал жилищный вопрос. Этот вопрос, как и обещали, для молодых специалистов (супруга — ныне врач функциональной диагностики) был решен в течение двух лет.

«Вначале думали с супругой, что поработаем немного — и уедем. Но понравился коллектив, нормальная обстановка в нем, прижились. Поэтому и остались, — говорит Олег Карлович. — Хотя были времена, когда все рушилось, это при предыдущем начальнике. С нынешним же, Людмилой Кульбиной, началось возрождение медсанчасти. Несмотря на всю эту кризисную обстановку, ремонтируем помещения

в отделениях медсанчасти, приобретаем новую медицинскую технику и аппаратуру. К нам прислушиваются и администрация города, и руководство атомной электростанции, помогают. В планах — строительство новых корпусов — диагностического, морга. Мы не можем закрыть глаза на то, что, хотя прирост населения в городе положительный, все же много умирает стариков. Откуда, спросите вы, пожилые люди в 35-летнем Энергодаре? Жители везли и везут сюда своих стареньких родителей со всего бывшего СССР, не зря же наш город называют «сборной Советского Союза»...»

Коллектив, возглавляемый Олегом Шиповичем, небольшой, но дружный и сплоченный. Благодаря заведующему пульмонологическим отделением и его подчиненным, здесь многого достигли, внедрили новые методы лечения. Например, оборудовали солевую каме-

ру искусственного микроклимата, которую затем продублировали в профилактории ЗАЭС и детском саду №12. За консультациями Олег Карлович ездил в Солотвино, Ужгород, где работают аналогичные камеры от института курортологии. Не отказались и от фитокмеры, ингаляционной терапии, есть и аэроионотерапия. Благодаря этим методам лечения улучшается прогноз заболевания, уменьшаются сроки пребывания в стационаре, экономятся государственные средства.

«Но вот парадокс, — недоумевает врач, — если мы лечим хорошо и выписываем больного быстро, то от этого будем страдать в финансовом отношении. Второй парадокс — у нас существует план койко-дней и это, кстати, общегосударственная проблема. Например, в летние месяцы отделение заполнено только наполовину, тогда наблюдается спад пульмонологических заболеваний. Сейчас же на 30 коек в отделении — 40 пациентов и более. Мы «держим» лишние койки, чтобы выполнять план. Медики, фактически, зарабатывают от того, сколько людей болеет. Получается, чем их больше, тем лучше. Я все время привожу такой пример: если бы пожарникам платили только за потушенный пожар, то им бы пришлось самим поджигать, чтобы выполнять план и зарабатывать деньги. Было бы логичным платить нам, как и им, за то, что на посту, что всегда готовы оказать помощь. И чем больше здоровых людей, чем меньше их обращается за помощью, потому что быстро и качественно были вылечены, тем выше должна быть оплата медработника. В противном случае худшие врачи будут получать большую зарплату. Там, где можно вылечить за три дня, условно говоря, он

будет держать пациента десять дней, чтобы выполнить план. Если больных нет, получается, нас надо сокращать, закрывать, урезать финансирование?»

С каждым годом учащаются аллергические заболевания, и в Энергодаре в том числе, которые являются причиной бронхиальной астмы и приводят к различным другим патологиям легочной системы. Сама по себе астма — не такое уж и страшное заболевание, если его вовремя диагностировать и предпринять соответствующие меры. У нас есть постоянные пациенты, которые обращаются за помощью в период обострения, и мы помогаем таким больным. Существуют прекрасные профилактические лекарства, с минимальным вредом для здоровья. В США, например, 15% людей страдают астмой. Но не делают из этого проблемы. Они живут полноценной жизнью — занимаются бизнесом, спортом, ведут активный образ жизни.

Распространено сейчас и такое заболевание, часто выявляемое в нашем отделении, как рак легких, причиной которого является табакокурение. После обследования и уточнения диагноза в онкодиспансере такие больные проходят курсы химиотерапии, мы наблюдаем их. Из 13 палат в пульмонологическом отделении — для них отведены отдельные помещения. Также имеется одноместная палата для пациентов с подозрением на туберкулез».

Пациенты пульмонологического отделения знают, что здесь созданы все условия для их лечения на должном уровне, квалификация медицинского персонала высокая. Общась с ними, слышала только положительные отклики.

Людмила ГАПУК
Фото автора

«АТОМНИК УКРАЇНИ»: ПРЯМИЙ ЗВ'ЯЗОК

Услышьте нас!

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Выпускники Т.П. Криворучко — студенты вузов Украины (Университета театрального искусства им. Карпенко-Карого (бюджет!), Национального университета искусств и т.д., специализация «театральный актер»). Будучи студентами 1-го курса института, уже выступают на профессиональной сцене. Значит, учеба в ДШИ дает свои положительные результаты.

А чего стоит воплощенная в жизнь идея Татьяны Петровны поставить дипломный спектакль с участием родителей выпускников. Именно спектакль, а не просто капустник. И какой ценой измерить возникшее в процессе репетиций полное взаимопонимание родителей и детей, которого так не хватает всем сегодня. Стоит ли упоминать, что это событие осталось незамеченным руководством школы?

Ну, не нужен такой преподаватель, к которому дети идут с радостью. К которому конкретно приводят поступать своих чад родители. Среди авторов этого письма есть те, кому отказали в желании учиться в ДШИ. Многие сдали вступительные экзамены в мае, а в сентябре нам заявили — набора к Т.П. Криворучко НЕ БУДЕТ!

Услышьте нас те, кто может изменить ситуацию! Подскажите, в какую дверь постучаться, чтоб нас услышали! Наши дети — самое дорогое, что у нас есть! И, несмотря на давление, которому мы подвергаемся в своем городе, мы будем бороться за их будущее!

В случае необходимости готовы предоставить видеозаписи экзаменов, спектаклей, выступления членов жюри на различных конкурсах, грамоты, дипломы наших детей и преподавателя, как оценку их достижения и высокого профессионализма Т.П. Криворучко.

От имени родителей учащихся театрального отделения трехгодичного срока обучения ДШИ (г. Славутич) и тех, кто хочет здесь учиться: СТРЕЛЕЦКАЯ Л.Ю., САПОН В.Н., СОРОКИНА Н.В. — всего 15 подписей.

Процедурная медицинская сестра Яна ГАББАЗОВА за работой

Отклики пациентов пульмонологического отделения — только положительные

Постояная медицинская сестра Наталья СИДЕЛЬНИКОВА

Солевая камера искусственного микроклимата

СОЦІАЛЬНА ЕКОЛОГІЯ СМОЛІНСЬКОЇ ШАХТИ

Уран у злагоді з довкіллям

завдяки винаходу українських гірників видобування радіоактивного металу практично не шкодить природі

(Закінчення.)

Початок на 1-й стор.)

— Відколи ми почали переробляти відвальну породу, всі смолінці помітили, що гори ї тануть на очах, — розповідає Віктор Коваленко. — Якщо будемо продовжувати такими темпами, то за 4—5 років ми повністю очистимо територію від породи, а на цьому місці розіб'ємо парк.

БЕЗ ПОРОЖНІХ ОБЦЯНОК

У перспективі винахід українських вчених і практиків дозволить повністю перейти на безвідвальний видобуток руди, а сепарацию перевести під землю. Зазначимо, що з наступного року модифікований переробний комплекс почнуть монтувати на Інгульській шахті у Кіровограді, де накопичилося більш як 7 мільйонів тонн відвалів, але за кілька років зникнуть і ці

«рукотворні гори». Директор Смолінської шахти сказав, що метою зустрічі з журналістами і екскурсії по «Алтаїту» було лише одне — показати, що розмови про можливість ліквідації відвалів — це не пустопорожні балачки, а реальна справа. Смолінці підтверджують, що Віктор Коваленко слів на вітер не кидає, тож як щось задумав — обов'язково зробить. Свідченням тому є чимало справ, зроблених на користь громади. Уже не один рік біля шахти шумить молодий персиковий сад. Цього року в ньому зібрали перший вагомий врожай. Фрукти пішли на обідній стіл гірникам, поласували ними й звичайні жителі. Турбота про здоров'я гірників, і не лише їхнє, Віктор Коваленко ставить для себе на перший план. На території шахти працює своя медична частина, яка надає послуги не тільки гір-

никам, а й усім жителям селища, хто сюди звертається. Працівники Смолінської шахти харчуються у власній їдальні, причому тут постійно стежать, щоб раціон харчування був посиленний, а гірники отримували всі необхідні продукти для організму. І хоч цього року криза не обійшла і Смолінську шахту, підприємству разом із профспілками вдалося оздоровити більшість своїх працівників разом з їхніми сім'ями біля моря та у про-

фільному санаторії. Віктор Коваленко упевнений, що сьогодні як ніколи важливо вкладати кошти у розвиток нових технологій, у захист довкілля і соціальну сферу виробництва. Адже суспільство давно втомилася від обцянок і бажає бачити конкретні результати, конкретне покращення умов життя.

Любов ПОПОВИЧ
Кіровоградська обл.
Фото
Миколи ВАРЧИНОГО

К теме

Мінзекономіки завершит прием тендерних пропозицій на привлечение фінансування в виде открытия мультивалютной кредитной линии в эквиваленте 70 млн. грн. для единственной в Украине компании, занимающейся добычей и переработкой урановой руды, госпредприятия «Восточный горно-обогатительный комбинат». На эту же дату запланировано раскрытие предложений. Финансирование привлечается на год — с ноября 2009 года по ноябрь 2010 года и будет использовано для пополнения оборотных средств предприятия. Тендерное обеспечение составляет 875 тыс. грн. в виде банковской гарантии.

ЗАЛУЧЕННЯ І ПІДГОТОВКА РОБІТНИЧИХ КАДРІВ

ЗАЭС — школа трудових ресурсів

(Окончание.
Начало на 1-й стр.)

Лабораторії УТК сміло можна назвати кузницею сучасних робітничих кадрів атомної енергетики. Все обладнання укомплектовано так, щоб на ньому можна було виробити іменито те ситуації, які можуть мати місце в виробничому процесі.

В семи лабораторіях іде спеціалізація по таким напрямкам, як слесарне дело, сварка, обробка металів резанням, електричне обладнання і обладнання ЦТАИ, гидравліка, теплотехніка і механіка. Три з них на сьогодні обладнані по останнім вимогам — з окремими класами для теоретичних і практичних занять.

Каже начальник служби центра підготовки ремонтного персоналу УТЦ Віктор Сальников, лабораторія слесарного дела займає одне з окремих місць в комплексі. Звідси проходять навчання молоді люди, тільки-но пристроєні на атомну електростанцію. Це випускники шкіл, коледжів і вузів, які починають на ЗАЭС со спеціальності слесаря. І, незважаючи на те, що рівень базового навчання у всіх різний, в професійній слесарній справі вони починають однаково з нуля — з вивчення інструментів і основ технологічного процесу. Цьому делу не навчають ні в школі, ні в вузі, мало хто із цих парней, кажуть інструктори, знає до початку навчання, що таке напильник або мікрометр. Профтехучилищ зараз електрики не вивчають, тому атомна електростанція вирішує проблему підготовки робітничих кадрів власними

силами. І, як показує практика, вповне успішно. Курс навчання триває два з половиною місяці, за цей час учасники отримують ази професії. Далі, після успішної здачі екзаменів, вони направляються на роботу в цех, де вони будуть працювати. А через рік-два по напрямку свого цеху вони знову приходять сюди, але вже з метою підвищення кваліфікації або перепідготовки.

В течение года обучение персонала идет без перерыва. По первичному — за год проходят пять групп, наполняемость которых зависит от специализации, в среднем по 5—10 человек. Переподготовка и повышение квалификации длится около двух недель, соответственно и количество прошедших обучение специалистов здесь больше. На время нашего пребывания в УТК занятия проводились в трех лабораториях: по слесарному делу, электрооборудованию и сварке. Мы побывали в каждой из них — пообщались с мастерами, инструкторами и, конечно же, с теми, кто пришел сюда на учебу. Что сразу же бросается в глаза — так это очевидная заинтересованность и тех, и других. Учащиеся очень довольны, что попали сюда — и те, кто только осваивает профессию, и те, кто повышает квалификацию. По словам последних, программы обучения составлены очень продуманно — и все ситуации, которые прорабатываются здесь на практике, могут иметь место на производстве. Таким образом, проходя обучение в УТК, персонал цехов и подразделений ЗАЭС серьезно совершенствуется в умении работать.

Особого внимания заслуживает лаборатория электрического оборудо-

вания, которая в последние два года преобразилась до неузнаваемости. В первую очередь, благодаря усилиям и энтузиазму инструктора Виктора Покотило, о котором говорят как о человеке, вдохнувшем жизнь в эту лабораторию. Благодаря его усилиям и энтузиазму в ней появились новые стенды и тренажеры — аналоги действующего силового оборудования, с разницей в том, что они — с безопасным напряжением 6/0,4 кВ. Подобных этому мини-тренажеру на украинских АЭС нет, да и, говорят специалисты, наверное, нет и за рубежом.

Новое оборудование было смонтировано в сентябре нынешнего года и в лаборатории гидравлики и теплотехники. Комплектация и монтаж оборудования этой лаборатории, по словам Виктора Сальникова, который занимался этим непосредственно, заняла четыре года, хотя работы начинались гораздо раньше, еще его предшественником Алексеем Ковалем. И вот лаборатория готова принять своих первых учащихся, заявки уже поданы в цех.

Планируют в будущем году обновить и лабораторию сварки — приобрести специальный тренажер сварщика, позволяющий сделать процесс обучения куда более эффективным.

Как видим, на ЗАЭС достаточно много внимания уделяют не только повышению квалификации своего персонала, его переподготовке, но и готовят собственные кадры, предоставляя возможность осваивать рабочие специальности принятой на станцию молодежи.

Ирина РОМАНОВА,
фото автора

У ВЕРХОВНІЙ РАДІ УКРАЇНИ

Соцвиплати при народженні

Верховна Рада ухвалила закон, згідно з яким розмір виплат залежатиме від прожиткового мінімуму (ПМ) для дітей до шести років (на сьогодні він становить 632 грн.). Якщо розрахувати їх розмір за діючим ПМ, то за первістка батьки отримають 22 ПМ (13904 грн.), за другого малюка — 45 ПМ (28 тис. 440 грн.), за третього і далі — 90 ПМ (56 тис. 880 грн.). Частина допомоги у розмірі 9 ПМ виплачується відразу, а та, що залишилася, щомісячно протягом року для першої дитини, 24 місяці — для другої та 36 — для третьої та наступних. Нагадаємо: нині виплати регулюються постановою Кабміну та є постійними — за народження першої дитини платять 12 тис. 240 грн., другої — 25 тис., на третю та наступних — по 50 тис. грн.

«Прив'язання до прожиткового мінімуму — це спосіб врятувати виплати при народженні дітей від інфляції, адже суми зростатимуть автоматично. Закон має набрати чинності лише з 2011 року, тому що бюджет наступного збільшені виплати просто не «потягне», — зазначила народний депутат Ксенія Ляпіна.

МОЄ СЛОВО РІДНИМ

Хай зігриває нас любов

До уваги синів і дочок, онуків, зятів і невісток спілчан

До Дня народження, Дня енергетика, Нового року, Різдва, Нового року... привітай через газету Атомпрофспілки «Атомник України» своїх любих і милих тата чи маму, брата або сестру, бабусю чи дідуся, тещу або свекруху, тещу чи свекра з урочистими і світлими подіями та датами в їхньому житті та надішли власне фото або сімейне звичайною поштою чи в електронному вигляді.

Робі це заздальгидь, щоб вітання з твоїм фото не було запізнлим.

Обов'язково зазнач своє прізвище та ім'я, вкажи вік та адресу. А також — ім'я та по батькові, місце роботи, професію (або, може, хтось уже на пенсії) тих, кого бажаєш поздоровити.

Твоє вітання може бути довільним: у прозі чи віршоване, як розповідь про рідну людину і її роботу та колектив або вираження подячності. Головне, щоб це йшло від серця, що не знає міри любові і добра.

Перевір міцність твоїх почуттів до своїх найдорожчих людей, особливо за нинішнього складного періоду.

Не забудь привітати!

Редакція «Атомника України»

АТЕСТАЦІЯ РОБОЧИХ МІСЦЬ — ВАЖЛИВА СОЦІАЛЬНА КОМПОНЕНТА

Поліпшення умов праці потребує відділ... охорони праці

З Миколою Кузнецовим, начальником промислово-санітарної лабораторії відділу охорони праці Рівненської АЕС, ми зустрілися практично за кілька днів перед виходом на заслужений відпочинок.

...У розмові Микола Миколайович небагатослівний, стриманий. Каже, що не любить говорити про себе. Народився він у містечку Шар'я Костромської області, що в Росії. У 1971 році закінчив медичний інститут, який успішно закінчив у 1981-му. Понад шість років пропрацював лікарем на підприємстві оборонної промисловості у закритому місті Асташкові Калінінської області. На той час підприємства цієї галузі, як і атомні станції, були у віданні 3-го Головного управління при Міністерстві охорони здоров'я СРСР. Тож у 1988 році за розподілом потрапив до Кузнецовська. За контрактом працював у санітарно-епідеміологічній службі лікарем з радіаційної гігієни. А в 1994 році перейшов на РАЕС у відділ охорони праці, де очолив промислово-санітарну лабораторію.

— За штатним розписом у лабораторії сьогодні, як від дня створення, лише чотири працівники, — розповідає Микола Кузнецов. — Наше основне завдання — атестація півтори тисячі робочих місць. Учотирьох ми маємо виявляти усі шкідливі та небезпечні для здоров'я працівників станції фактори, визначати їх кількість на робочих місцях і давати їм свою оцінку. Окремі з них можна усунути, а за деякі, як-от, для прикладу, шум у машзалі, передбачається додаткова плата. Звісно, мусимо справлятися. Але, щоб якісно і швидко виконувати такий величезний обсяг робіт, цієї кількості фахівців вчовечидь замало. Тим паче що працюємо практично втрих, оскільки по черзі ходимо у відпустку. Відтак брак кадрів — найважливіша проблема нашої лабораторії. В аналогічній структурній одиниці Запорізької АЕС, наприклад, працює 14 фахівців, Южно-Української — 11, а Хмельницької, де поки що лише два блоки, — 6 осіб.

Порівняно недавно, як розповів Микола Миколайович, лабораторія отримала нове сучасне обладнання. Щоб обслуговувати його, потрібен окремий спеціаліст, обов'язки якого сьогодні поки що виконують усі працівники лабораторії. Не вистає у нашому штатному розписі й фахового інженера-фізика, який би оцінював суто фізичні фактори, як-то шум чи вібрація, а також санітарного лікаря з гігієни праці, який давав би своїм профілем оцінку.

— У кабінеті ми зазвичай лише підбиваємо підсумки, — зазначає Микола Кузнецов. — Основна ж робота щоденно безпосередньо на робочих місцях, де є і

шум, і вібрація, і висока температура, і електромагнітні поля. Наш обов'язок — знайти, оцінити та поінформувати адміністрацію про небезпечні фактори, щоб захистити здоров'я працівників. На жаль, зауважує він, у зв'язку з економічною ситуацією, що нині склалася в державі, на кадрове збільшення лабораторії найближчим часом очікувати не випадає...

Сьогодні поряд з Миколою Миколайовичем у лабораторії трудяться ще троє людей: інженер Тетяна Журавльова, техник Лариса Корнійко та лаборант Марина Канська. Останню на період декретної відпустки заміняє Оксана Бабік. За словами начальника, це злагоджений і високопрофесійний колектив.

Розповів Микола Миколайович і про свої цікаві захоплення. Свого часу він усеїроз займався іридодіагностикою (встановлення діагнозу через обстеження очей пацієнта під мікроскопом). Навіть прийомив в Палаці культури РАЕС організував. Нині ж більше часу присвячує справжнім пригодам.

— Ще змалку, — зізнається він, — я обожую усе, що пов'язане з природою: поблукати лісом, порибалити, помандрувати десь у гори.

Разом з іншими ентузіастами з РАЕС Микола Кузнецов уже не один рік щовесни сплавляється на човні гірськими річками. Нерідко така водяна подорож триває до десяти днів. Це змстовний і здоровий відпочинок, до якого долучається дедалі більше людей.

— Тож на пенсії не сумуватиму, — додає Микола Миколайович. — Зможу нарешті більше часу присвячувати своїм улюбленим заняттям.

Іванна КОВБ

На знімку: Микола КУЗНЕЦОВ у колі колег (зліва — праворуч) — лаборант Хімічного аналізу Оксана БАБІК, інженер Тетяна ЖУРАВЛЬОВА і техник Лариса КОРНІЙКО

Фото Надії ТИМОФЕЄНКО

КЛЮЧОВИЙ ПРІОРИТЕТ ЗА УМОВ КРИЗИ — ЗАЙНЯТІСТЬ ЛЮДЕЙ, СТВОРЕННЯ НОВИХ РОБОЧИХ МІСЦЬ

Глобальні профспілки про посткризовий період

Профспілки країн «Великої двадцятки» в ухваленій ними «Пітсбурзькій декларації» звернулися із Заявою до лідерів країн, що обговорюють питання фази поживлення економічної діяльності після глобальної рецесії.

У Заяві зазначається, що прикмети відновлення економіки поки що не зрозумілі, в кращому разі помірні, а погіршення падіння відбувається винятково завдяки державним заходам стимулювання і поки що відсутні ознаки самостійного відновлення економіки. Щодо безробіття, то найгірше ще попереду. Досвід минулих криз вказує на те, що безробіття є запізнлим індикатором, а останні прогнози підтверджують, що воно збережеться аж до 2011 року. За оцінками МОП, безробіття може у світі практично вирости до кінця року на 59 млн., а в країнах-членах ОЕСР — подвоїтися і зростання триватиме до 2011 року. Більш як 200 млн. трудящих можуть опинитися в злиднях, здебільшого, в економіках, що розвиваються, і де не розвинені або відсутні мережі соціального захисту, внаслідок чого кількість працюючих бідинок у світі може досягти 1,4 млрд.

Настав час вносити уроки з кризи і розбудувати стабільніше і справдливше майбутнє. Адже, за заявою профспілок, криза спричинена іпотечною бульбюю і поширилася внаслідок необдуманих фінансових спекуляцій; її основні причини криються в фундаментальному економічному і регулюючому дисбалансі, неоліберальній економічній політиці, внаслідок чого плоди зростання не дійшли до трудящих.

Тому країни «Великої двадцятки», передусім, мають стати «самітом робочих місць», спрямувати зусилля на подолання глобальної кризи робочих місць, що загострюється, ініціювати скоординовану, спрямовану на створення робочих місць міжнародну програму відновлення економіки і вирішувати складні проблеми через подальше фінансове стимулювання, відновлення

рушійної сили для реформування фінансової системи, вирішення проблеми впливу кризи на зайнятність, створення нової моделі збалансованої економіки, вдосконалення світового регулювання. Ключовим пріоритетом має бути утримання людей на роботі, збереження робочої сили і підтримка діяльності працівників, активні ініціативи щодо ринку праці, створення робочих місць шляхом ініціативи «Нового зеленого договору», ширшого охоплення колективними переговорами і зміцнення інститутів встановлення заробітної плати, врегулювання системи соціального захисту й активізації політики на ринку праці з метою поліпшення і підтримки молодих працівників, розширення програм з безробіття та ін.

Фінансова криза є доказом неспроможності слабкого регулятивного підходу, що проповідувався в минулому, і надмірної довіри до саморегулювання, нестабільності моделі, спрямованої на короткотерміновий прибуток. Тому лідери країн «Великої двадцятки» повинні наполягати на перегулюванні банків і фінансових ринків, бо фінансовий сектор став дуже великим і нестабільним. Ключовим уроком, що випливає з кризи і подальшого викупу банківських боргів, стала необхідність створення ефективних, прозорих і публічно підзвітних наглядових органів, що володіють можливостями для здійснення регулюючих і контролюючих функцій над банками та іншими фінансовими установами.

Глобальні профспілки Планом дій щодо перегулювання фінансових ринків передбачають боротьбу з «тіньовою економікою», створення нових міжнародних механізмів оподаткування, забезпечення справедливого і стабільного допуску до міжнародних фінансових коштів для країн, що розвиваються, реформування моделі приватного банківського бізнесу, контроль грошової винагороди для посадових осіб, акціонерів та інших фінансових посередників, захисту сімей від хи-

жацького кредитування, зміцнення державної звітності, мандату і ресурсів контрольних органів, реструктурування і диверсифікування банківського сектору.

Профспілки привертають увагу до проблем впливу кризи в країнах, що розвиваються, підписання амбітного і справедливого договору в галузі зміни клімату, що передбачається в Копенгагені. Справедливий перехід, — зазначається в Заяві, — вимагає значних інвестицій у розробку і створення гідних «зелених» стабільних робочих місць, на «озеленення» всіх робочих місць, а також на розробку і впровадження технологій, консультативної з підтримкою і роботодавцями, підтримку програм з навчання і підвищення кваліфікації працівників, надання матеріальної і технічної підтримки для розвитку, вдосконалення і впровадження низьковуглецевих технологій.

Профспілки вірять у те, що єдиною правильною основою для стабільної глобалізації і підвищення добробуту для всіх є світова економіка, що ґрунтується на ринкових принципах, ефективному регулюванні і сильних світових інститутах. Криза пролила світло на поразку політики ринкового фундаменталізму минулих десятиліть. Настав час рухатися далі, застосовувати ширші індикатори, що виходять за рамки ВВП, для оцінки економічного і суспільного розвитку. Уряди повинні просувати реформу прогресивного оподаткування з метою справедливого розподілу витрат кризи, знаходження стабільного вирішення проблеми зростаючого дефіциту державного бюджету.

Країни «Великої двадцятки» повинні зміцнювати соціальну та екологічну складову економічного розвитку у світлі таких ефективних інструментів, якими є Хартія про стабільну економічну діяльність, Глобальний стандарт прозорості, цілісності і прозорості, Програми гідної праці МОП — права на робочому місці, зайнятості і можливості отримання доходів, соціальний захист і соціальне забезпечення, соціальний діалог і трипартизм, вказівки ОЕСР для багатонаціональних підприємств.

Петро ВАСИЛЕНКО

ПРОГНОЗИ — СПРАВА НЕВДЯЧНА, АЛЕ...

ЧИ МОЖЕ КИЇВ СПАТИ СПОКІЙНО, А ЗАПОРІЗЬКА АЕС — ЗАЛИШАТИСЯ ЦІЛОЮ?

Про Київську ГЕС, її місце в системі енергопостачання України і особливо проблеми безпеки експлуатації говорилося й писалося багато. В деяких друкованих та електронних засобах масової інформації час від часу з'являються публікації та репортажі про те, що споруда ГЕС уже має тріщини, шлюз у неналежному стані, а аварійність земляної греблі на лівому березі водосховища перевищує 90 відсотків, і так далі і тому подібне. Після недавньої аварії на Саяно-Шушенській ГЕС, внаслідок якої загинуло 75 енергетиків, увага громадськості і тих же дошкульних журналістів до проблем великих гідроелектростанцій держави значно посилюється.

Хвилює цунами пішли матеріали про те, що за кордоном Київське водосховище і ГЕС вважають одним із найнебезпечніших об'єктів у світі, що води водосховища у разі землетрусу, великої повені або терористичного акту затоплять половину Києва. Керівник незалежної міжнародної групи вчених з прогнозування наслідків катастроф Василь Кредо навіть підрухував, що у разі прориву земляної дамби (а саме її він вважає «ахіллесовою п'ятою» станції) 15-метрова хвиля зі швидкістю 130 км/год за перші три хвилини затопить Оболонь, на 6-й поховає Троещину, на 10-й добереться до Вітряних гір, Подолу, Воскресенки та Дарниць, а через 20 хвилин знищить і Харківський масив столиці.

Зовсім песимістично налаштовані «фахівці» стверджують, що води Київського водосховища спрацюють за принципом доміно, зруйнують греблі нижче розташованих дніпровських ГЕС, знищать Запорізьку АЕС, заллють усе це 500 тисячами тонн радіоактивного мулу, що за 23 роки після Чорнобильської катастрофи накопичилися на дні Київського водосховища, і в результаті постраждають 15 мільйонів громадян України. Коротко кажучи, жак та й годі! Відомий вітчизняний оракул Павло Глоба вже спрогнозував, що цей апокаліпсис станеться у 2013 році.

У жовтні керівництво Вишгородської райради влаштувало для столичних журналістів прес-конференцію, де йшлося про життя-буття району, його перспективи та стан справ на Київській ГЕС, з якою древній Вишгород як місто гідроенергетики зв'язаний, так би мовити, пуповиною. Питання доцільності чи помилковості будівництва станції свого часу в безпосередній близькості від столиці України не обговорювалося — присутні виходили з того, що факт є факт.

Голова райради Ярослав Москаленко у своїй промові зазначив, що побудова Київської ГЕС дала великий поштовх розвитку невеликого містечка Вишгорода, дякуючи гідробудівникам воно значно розширилося, та й тепер робота станції як потужного підприємства дає вагомий надходження до місцевого бюджету. Районна та міська влада тісно співпрацюють з ВАТ «Укргідроенерго», якому належить каскад київських ГЕС та ГАЕС. Зокрема, сумісно успішно вирішується проблема розширення мостового автомобільного переходу через споруду станції. Питання це не тільки райо-

ну, а й Києва та області — не секрет, що влітку з п'ятниці до понеділка на шляху перед ГЕС утворюються величезні автомобільні пробки. Пропускна здатність двосмугового переходу недостатня і людям годинами доводиться чекати у черзі, щоб перейти на лівий берег водосховища. Там, до речі, у навколишніх населених пунктах немає жодного пожежного депо та станції швидкої допомоги. Лівобережжя у часи пік фактично ізолюється від райцентру та Києва — у разі нещастя надати допомогу людям буває дуже складно. Робота з розширення переходу вже ведеться, на будівництво додаткових двох смуг цього горіч виділено 18 млн. гривень.

Присутній на прес-конференції директор Каскаду київських ГЕС і ГАЕС Микола Бідний нагадав журналістам, що будівництво станції розпочалося на початку 60-х років минулого століття. У 1964 році був запущений перший з двадцяти агрегатів станції, у 1968-му — останній. Станція була і є спорудою високого класу надійності. Водосховище ГЕС річкового типу, руслове, з обмеженим сезонним регулюванням. Площа дзеркала рукотворного Київського моря 922 кв. км, повний об'єм — 3,73 куб. км.

До складу споруд Київського гідровузла входять: будівля ГЕС з гідроагрегатами, суміщена з двадцятьма поверхневими водоскидами, правобережна і лівобережна греблі (загальна довжина 50 км), суднохідний шлюз, а також комплекс споруд гідроакумуляторної станції з верховою водою. Загальна довжина напірного фронту — 42,3 км. Станція належить до класу низьконапірних — розрахунковий напір становить 7,7—максимум 11,3 метра. Саме тому на ній встановлені горизонтально-капсюльні гідроагрегати, найпродуктивніші в таких умовах. Середньорічний видобуток електроенергії при такому напорі — 800 млн. кВт/год.

Після такої короткої технічної характеристики станції журналісти поставили Миколі Олександровичу запитання. Наводжу найістотніші з них та надані відповіді.

— За рахунок яких коштів фінансуються заходи щодо забезпечення безпеки роботи станції?

— З бюджету держави на ці та інші цілі не йде ані копійки. Всі витрати на таку важливу справу несе компанія «Укргідроенерго», до складу якої входять всі ГЕС Дніпра та річки Дністер, що дає можливість маневрувати коштами. Ми за видобуток електроенергії отримуємо гроші

і використовуємо їх на свої потреби. Хочу підкреслити, що на цілі безпеки навіть у нинішніх умовах фінансової кризи грошей ми не шкодуємо. Якийсь другорядний ремонт ще може зачекати, а на справу безпеки роботи станції виділяється все, що потрібно.

— У якому стані перебувають нині Київська та інші великі українські гідроелектростанції, яка ймовірність аварій на них?

— Ми всі розуміємо, що трагедія на Саяно-Шушенській ГЕС ще раз нагадала, що до цього питання треба ставитися дуже уважно. Я вже говорив, що Київська ГЕС належить до низьконапірних станцій, що в жодне порівняння не йде з сибірською станцією, де висота греблі понад 200 метрів і напір води відповідний, а тому і про хвилю висотою 15 метрів не йдеться. Зазначу також, що станції Київського каскаду спроектовані на дуже високому, а б навіть сказав — світовому рівні. Київська ГЕС, приміром, розрахована витримати екстремальні повені, які можуть статися один раз у тисячу років. З 1970 року ще не було випадку, щоб надлишок води скидався через поверхневі водоскиди, а не через гідроагрегати. Вся накопичена у водосховищі вода працює. На жаль, останніми роками рівень її поступово знижується, тепер практично вже немає великих весняних повеней, рівень наших річок і Дніпра у тому числі протягом року дедалі більше стабілізується.

Наша станція може нормально працювати при рівні води 103 метри, рахуючи від нуля Кронштадтського футштока, вона витримає і повні в 104,1 метра. Щоразу перед весняною повінню залежно від прогнозу, або в інших загрозливих ситуаціях водосховище може протягом кількох днів спрацюватися до необхідного рівня через турбіни (5,5 тис. куб. метрів на секунду), а разом з поверхневими водоскидами 15 тис. куб. на секунду. Цей процес контролюється і загрози Києву та іншим територіям немає.

— Які роботи з реконструкції та підвищення ступеня надійності станції проводяться?

— Від часу запуску першого гідроагрегата минуло вже 45 років, це значний строк. Нині станція переживає ніби друге своє народження — реконструйовано вже 17 гідроагрегатів, на що витрачено вже 362 млн. грн. Потужність кожної з реконструйованих машин збільшилася до 22 МВт. Останні три гідроагрегати будуть реконструйовані найближчим часом. Після закінчення цієї роботи станція гарантовано зможе працювати ще щонайменше 40 років. Постійно приділяється увага шлюзу та іншим складовим станції.

Щодо дамб, то правобережна (вона порівняно коротка) насипалася, а 40-кілометрова лівобережна намівалася земснарядом. 20 кілометрів дамби вкриті бетоном. Там ще є дренажний

канал, земля під час його будівництва теж ішла у тіло дамби. Після закінчення будівництва значна частина землі між дамбою і каналом була повернута державі, вона належить тепер Держлісгоспу. Стан дамб контролюється. Щодо приватного будівництва в районі дамби — наскільки я інформований, останнім часом мають місце спроби забудувати саме землі між дамбою і каналом, а не саму дамбу. Так склалося, що тепер це не наше питання. Розпоряджаються тамтешньою землею відповідні органи влади і організації, вони й повинні відповідати за свою діяльність.

Ще раз хочу підкреслити, що споруди Київської ГЕС, як і інших станцій Дніпровського каскаду, перебувають у нормальному технічному стані і виконують свої функції відповідно до проектів. Бувають якісь неполадки на агрегатах, інших механізмах (техніка є техніка), але це питання виробітку електроенергії, а не безпеки станції. Щоб вона нормально працювала, тут знаходимося ми, фахівці. Наше завдання — вести постійне спостереження за роботою всіх

об'єктів станції, оцінювати її стан та у разі потреби вживати необхідних заходів.

Повернувшись ще раз до питання безпеки. З червня 2002 року станція перебуває під контролем спеціальної автоматизованої системи, на установку якої, крім власних коштів, кредит 1,8 млн. доларів виділив Світовий банк. Такі системи, до речі, встановлені вже на Кременчуцькій та Каховській ГЕС.

До обстеження металевих та залізобетонних конструкцій станції залучаються фахівці Інституту електрозварювання ім. Патона. Обстежують підводну частину гідростанції ми запрошували також за договором фахівців однієї з організацій Санкт-Петербурга. Російські водолази використовували спеціальну техніку ВМФ Російської Федерації. Кожні 4—5 років ГЕС обстежує спеціальна міжвідомча комісія, до складу якої входять фахівці Мінпаліверенерго, наших провідних інститутів, а також співробітники СБУ та МВС. Генеральний проєктувальник «Укргідропроект» (м. Харків) теж постійно контролює своє дітище. У 2005 році за рішенням сто-

личного голови Леоніда Черновецького гідроелектростанцію теж обстежувала спеціальна комісія. Висновок один — станція, її гідротехнічні споруди напірного фронту і їх технічне обладнання цілком працездатні, відповідають вимогам проєкту і можуть використовуватися за цільовим призначенням. На цій ноті я й хотів би закінчити.

І наостанок від автора цього матеріалу. Ми живемо не в абсолютному стабільному світі, все може трапитися — від елементарного нехлюїства, безвідповідальності, всіяких природних катастрофізмів до скинутої чи закладеної бомби. І поклатися треба не тільки на Всевишнього, а й на себе, на нас грішних, на компетентність, професіоналізм та звичайну людську обережність. Сподіваюся, що всі ці якості у наших гідроенергетиків є. Горя Чорнобиля на землі більш ніж достатньо, не можна допустити, щоб біда сталася ще й на воді. Кияни мають законне право спати спокійно.

Володимир ПАШИНСЬКИЙ,
журналіст

**ПОІНФОРМОВАНИЙ — ОТЖЕ, ОЗБРОЄНИЙ І ЗАХИЩЕНИЙ:
ПЕРЕДПЛАТИ СВОЮ РІДНУ ГАЗЕТУ**

Передплативши «Атомник України» на 2010 рік, ви матимете змогу ознайомитися з виробничо-соціальним та професійним життям ядерного енергопромислового комплексу України, споріднених галузей діяльності, підприємств та організацій, що перебувають у сфері впливу Атомпрофспілки, та підпорядкованих Мінпаліверенерго, МНС України, Мінхорони здоров'я, Мінприроди, Мінпромполітики, Міносвіти та науки України тощо.

Атомне видання акцентує увагу на відображенні соціально-захисної функції Атомпрофспілки та її регіональних представництв у трудовій, виробничій та професійній діяльності.

«Атомник України» щонайменше повідомляє про життєдіяльність відокремлених підрозділів ДП НАЕК «Енергоатом», уранодобувних і уранопереробних підприємств ДП «Східний гірничо-збагачувальний комбінат», підприємств зони відчуження Чорнобильської АЕС та колишнього ВО «Придніпровський хімічний завод» у м. Дніпродзержинську,

інформує про сучасний стан та діяльність наукових, проєктних, дослідницьких та освітніх закладів і установ ядерного профілю. Щотижневик у 2009—2010 роках друкуватиме низку матеріалів під рубрикою «Ядерна енергія: сторінки історії».

«Атомник України» постійно стежить за новинками у законодавстві, ви першими будете довідуватися про останні нормативно-правові акти соціального призначення, отримуватиме роз'яснення центральних органів виконавчої влади з питань трудового, пенсійного та чорнобильського законодавства, консультації висококваліфікованих юристів відділу правової служби та ділові поради і допомогу технічних інспекторів праці Атомпрофспілки.

«Атомник України» — єдина газета, що діє і живе з працівниками і для працівників ядерної та інших галузей економіки держави, де є первинні осередки Атомпрофспілки.

ІНДЕКС ЩОТИЖНЕВИКА — 21766.
Дякуємо, що ви з нами!

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України
Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Шота Руставелі, 39/41
оф. 814, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»

Головний редактор
Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: 496-52-98
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
atomnik@gmail.com

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766

За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція листується з читачами лише на сторінках газети
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію
КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована
у ПП «Трейд інформ»: м. Київ,
вул. Новозабарська, 2/6.
Тираж 5000
Ціна договірна